

4e ZONDAG IN DE VEERTIGDAGENTIJD

EERSTE LEZING *Joz., 5, 9a. 10-12*

Toen het volk van God in het beloofde land binnengegaan was vierde het daar het Paasfeest.

Uit het boek Jozua

9a In die dagen sprak de Heer tot Jozua:

„Vandaag heb ik de smaad van Egypte van u afgewenteld.”

10 Terwijl de Israëlieten in Gilgal gelegerd waren, vierden zij het Paasfeest op de veertiende dag van de maand, in de avond in de vlakte van Jericho.

11 En daags na Pasen, juist op die dag, aten zij ongezuurd brood en geroosterd graan dat van het land zelf afkomstig was.

12 De volgende dag hield het manna op; ze konden nu eten wat het land voortbracht. Voortaan kregen de Israëlieten geen manna meer; zij aten gedurende heel het jaar wat Kanaán voortbracht.

TUSSENZANG *Ps. 34 (33) 2-3, 4-5, 6-7*

Let op en bemerk hoe genadig de Heer is.

De Heer zal ik prijzen iedere dag,
zijn lof ligt mij steeds op de lippen.

Mijn geest is fier op de gunst van de Heer,
laat elk die het hoort zich verheugen.

Verheerlijkt de Heer te zamen met mij
en laat ons eendrachtig zijn Naam vereren.

Ik ging tot de Heer en Hij heeft mij verhoord,
Hij heeft mij gered uit al wat ik vreesde.

Verlaat u op Hem, dan wordt ge gelukkig,
want Hij stelt u niet teleur.

Die roepen in nood, naar hen luistert de Heer
en redt hen uit hun ellende.

TWEEDE LEZING 2 Kor., 5, 17-21

God heeft ons door Christus met zich verzoend.

Uit de tweede brief van de heilige apostel Paulus
aan de christenen van Korinte

Broeders en zusters,

- 17 Wie in Christus is, is een nieuwe schepping:
het oude is voorbij, het nieuwe is al gekomen:
- 18 En dit alles komt van God.
Hij heeft ons door Christus met zich verzoend
en ons, apostelen, de dienst van die verzoening toevertrouwd.
- 19 Ja, God was het
die in Christus de wereld met zich verzoende:
Hij telde de fouten van de mensen niet
en ons gaf Hij de boodschap van de verzoening mee.
- 20 Wij zijn dus gezanten van Christus,
God roept u op door ons woord.
Wij smeken u in Christusnaam:
laat u met God verzoenen
- 21 Hem die geen zonde heeft gekend
heeft Hij voor ons tot zonde gemaakt,
opdat wij door Hem Gods eigen heiligheid zouden worden.

VERS VOOR HET EVANGELIE Lc., 15, 18

Ik ga weer naar mijn vader en ik zal hem zeggen:
Vader, ik heb misdaan tegen de hemel en tegen u.

EVANGELIE Lc., 15, 1-3. 11-32

Je broer was dood en is levend geworden.

Uit het heilig evangelie van onze Heer Jezus Christus
volgens Lucas

- 1 In die tijd
kwamen de tollenaars en zondaars van allerlei slag bij Jezus
om naar Hem te luisteren.
- 2 De Farizeeën en de Schriftgeleerden morden daarover en zeiden:
„Die man ontvangt zondaars en eet met hen.”
- 3 Hij hield hun deze gelijkenis voor:
11 „Een man had twee zonen.
12 „Nu zei de jongste van hen tot zijn vader:
Vader geef mij het deel van het bezit waarop ik recht heb.
„En de vader verdeelde zijn vermogen onder hen.
- 13 „Niet lang daarna pakte de jongste zoon alles bij elkaar
en vertrok naar een ver land.
„Daar verkwistte hij zijn bezit in een losbandig leven.
- 14 „Toen hij alles opgemaakt had
kwam er een verschrikkelijke hongersnood over dat land
en hij begon gebrek te lijden.
- 15 „Nu ging hij in dienst bij een der inwoners van dat land

die hem het veld instuurde om varkens te hoeden.

16 „En al had hij graag zijn buik willen vullen met de schillen die de varkens aten, niemand gaf ze hem.

17 „Toen kwam hij tot nadenken en zei:

Hoeveel dagloners van mijn vader hebben eten in overvloed, en ik verga hier van de honger.

18 Ik ga weer naar mijn vader en ik zal hem zeggen:

Vader, ik heb misdaan tegen de hemel en tegen u;

19 ik ben niet meer waard uw zoon te heten

maar neem mij aan als een van uw dagloners.

20 „Hij ging dus op weg naar zijn vader.

„Zijn vader zag hem al in de verte aankomen

en hij werd door medelijden bewogen;

hij snelde op hem toe

viel hem om de hals en kuste hem hartelijk.

21 „Maar de zoon zei tot hem:

Vader, ik heb misdaan tegen de hemel en tegen u;

ik ben niet meer waard uw zoon te heten.

22 „Doch de vader gelastte zijn knechten:

Haalt vlug het mooiste kleed en trekt het hem aan,

steekt hem een ring aan zijn vinger en trekt hem sandalen aan.

23 Haalt het gemeste kalf en slacht het; laten we eten en feestvieren,

24 want deze zoon van mij was dood en is weer levend geworden,

hij was verloren en is teruggevonden.

„Ze begonnen dus feest te vieren.

25 „Intussen was zijn oudste zoon op het land.

„Toen hij echter terugkeerde en het huis naderde

hoorde hij muziek en dans.

26 „Hij riep een van de knechten

en vroeg wat dat te betekenen had.

27 „Deze antwoordde:

Uw broer is thuisgekomen

en uw vader heeft het gemeste kalf laten slachten

omdat hij hem gezond en wel heeft teruggekregen.

28 „Maar hij werd kwaad en wilde niet naar binnen.

„Toen zijn vader naar buiten kwam en bij hem aandrong

29 gaf hij zijn vader ten antwoord:

Al zoveel jaren dien ik u en nooit heb ik uw geboden overtreden,

toch hebt gij mij nooit een bokje gegeven

om eens met mijn vrienden feest te vieren.

30 En nu die zoon van u is gekomen

die uw vermogen heeft verbrast met slechte vrouwen,

hebt ge voor hem het gemeste kalf laten slachten.

31 „Toen antwoordde de vader:

Jongen, jij bent altijd bij me

en alles wat van mij is, is ook van jou.

32 Maar er moet feest en vrolijkheid zijn,

omdat die broer van je dood was en levend is geworden,

verloren was en is teruggevonden."

Jaar C – Vierde zondag in de vastentijd – 27 maart 2022

“Laat u met God verzoenen!” (2 Korintiërs 5,20)

Inleiding

Als we het feest van Pasen goed willen vieren, moeten we in het reine zijn met God en met elkaar. Daarom is boete en verzoening nodig.

Eerste lezing: Jozua 5,9a en 10-12

Eindelijk, na veertig jaar, is het volk in het beloofde land aangekomen. Nu zijn de mensen definitief slaaf-af. ‘Vandaag heb ik de smaad van Egypte van u afgewenteld’. (vs. 9) De plaatsnaam Gilgal betekent: afwenteling. De smaad van Egypte was ook dat de mensen als heidenen hadden geleefd in de woestijn. Ze waren niet besneden, en dat maken ze in de voorgaande verzen goed. Nu zijn ze helemaal toegewijd aan hun Bevrijder. Ook wij laten soms jarenlang geboden van God liggen. Als we ze dan alsnog vervullen, is dat een feest. Bij de intocht houdt het manna op. Niet meer nodig, nu het beloofde land zijn inwoners voedt. Dat is een beeld van het eeuwige leven. Op aarde leven we met de woorden van God en met zijn sacramenten. Maar in het eeuwige leven is een Bijbel niet nodig, en zelfs het allerheiligst Sacrament niet. Wij zullen Hem zien van aangezicht tot aangezicht.

Gebed: Heer, wentel de smaad van uw Kerk af.

Vraag: Wat betekent voor jou ‘binnengaan in Kanaän’?

Tweede lezing: 2 Korintiërs 5,17-21

God heeft door Christus de wereld met zichzelf verzoend. Dat is het grote goede nieuws. Maar dat betekent niet dat alles al in kannen en kruiken is. Alsof God met één pennenstreek alles in orde maakt. Nee, nu komt het op de persoonlijke aanvaarding aan. Daarom heeft Christus aan zijn apostelen (‘gezondenen’) de ‘dienst van de verzoening toevertrouwd’. Zij gaan van deur tot deur, van hart tot hart om de verzoening toe te passen. Zij hebben de volmacht om zonden te vergeven. (Johannes 20,22) ‘Wij smeken u in Christus’ naam: laat u met God verzoenen!’ (vs. 20) Al is de vrede tussen God en zijn schepping getekend: nu jij nog, nu u nog. Wees niet als de soldaten die na de tweede wereldoorlog bleven doorvechten. Laat de vrede, de verzoening nu ook jouw hart bereiken. Dan word ook jij een nieuwe schepping.

Gebed: Heer, help me om eerlijk en vol vertrouwen te biechten.

Vraag: Waarom biecht u wel/ niet?

Evangelie: Lucas 15,1-3 en 11-32

De gelijkenis heeft een open einde. Hoe zal het aflopen met de oudste zoon? Uiteindelijk blijkt niet de jongste zoon, maar hij het ‘probleemgeval’ te zijn. Dat zie je wel vaker in het Evangelie. De probleemgevallen, de notoire zondaren blijken vatbaar voor bekering. Maar degenen die geen bekering nodig denken te hebben, is lastiger. ‘Het is een christelijk werk om een heiden te bekeren, maar een heidens werk om een christen te bekeren.’ De vader zegt liefdevol: ‘Jongen, jij bent altijd bij me en alles wat van mij is, is ook van jou’. (vs. 31) Blijkbaar is het mogelijk om dicht bij God te leven, omringd door zijn liefde en zegening – en daar geen oog voor te hebben! En ondertussen afgunstig kijken naar mensen die in zonde leven, en die geestelijk gesproken dood zijn. (vs. 32) Wie is er dan de verloren zoon? Wie wekt hem uit zijn bewusteloosheid?

Gebed: Vader, leer me uw liefde waarderen en aanvaarden.

Vraag: ‘Toen kwam hij tot nadenken’ (vs. 17) – heb jij ook zo’n moment meegemaakt?